

DEN BEER HEEFT MIJ GEZIEN - RECENSIE
Knack Focus, 27.03.2019, Els Van Steenberghe

Sien Eggers gooit Anton Tsjechov in de vuilbak in 'Den beer heeft mij gezien'

Sien Eggers trok vorig jaar samen met Jessa Wildemeersch en Sofie Palmers naar Moskou en Sint-Petersburg. Die reis ligt aan de basis van een onbeschaamd eerlijk, grappig en rakend *Den beer heeft mij gezien*.

© Koen Broos

'Kunnen we Anton Tsjechov niet in de vuilbak gooien? Ik ben veel te oud om een van de zussen uit zijn stuk *De Drie Zussen* te spelen.' Met een uitgestreken gezicht en in lekker zittende nachtkledij gooit Sien Eggers haar bezwaren op de rommelige tafel in *Den beer heeft mij gezien*, een productie die Eggers, Jessa Wildemeersch en Sofie Palmers onder het dak van het Mechelse gezelschap ARSENAAL/LAZARUS maakten.

De drie podiumbeesten trokken vorig jaar naar Sint-Petersburg en Moskou om er 'de Rus' te ontmoeten én te doen waar Olga, Masja en Irina - de zussen uit Tsjechovs *Drie Zusters* - levenslang naar snakken, maar nooit in slagen: hun huis op het platteland achterlaten en naar Moskou vertrekken om er een minder eentonig leven op te bouwen.

Theatermakers die denken een repertoiretekst te slim af te zijn en een veel relevantere 'actuele' versie willen brengen, doen ons altijd ineenkrimpen zoals een krassend krijtje op een krijtbord dat doet.

Theatermakers die denken een repertoiretekst te slim af te zijn door hem te actualiseren, doen ons altijd ineenkrimpen zoals een krassende nagel op een krijtbord dat doet. Maar elk idee verdient een kans. Dit stuk ontpopt zich in een decor dat bestaat uit een tafel en verschillende transparante panelen die de scène grofweg in drie 'kamers' verdelen. Het blijkt een losse representatie te zijn van het appartement dat de drie in Sint-Petersburg huurden. De panelen doen ook dienst als projectiewand voor de filmpjes die de dames maakten tijdens hun reis.

De voorstelling begint heel relaxed en wat voorspelbaar: de drie arriveren in hun appartement en maken plannen voor de komende dagen. Meteen blijkt dat Wildemeersch degene is die de touwtjes in handen houdt en het maximale uit elke seconde wil halen. Eggers doet het liever wat rustiger aan en Palmers blijft aanvankelijk op de achtergrond.

Nét wanneer je denkt: verdomme dames, had dan toch dat stuk van Tsjechov gespeeld, bloeit de voorstelling open als een tere, niet geheel perfecte lotusbloem

Nét wanneer je denkt: verdomme dames, had dan toch dat stuk van Tsjechov gespeeld in de plaats van op te sommen wat jullie zouden willen doen, bloeit de voorstelling open als een tere, niet geheel perfecte lotusbloem. Tussen het gekibbel over welke workshop wel te volgen en welke voorstelling niet te zien, schemeren ineens de persoonlijkheden door van drie vrouwen die graag veel willen maar er gewoon niet altijd aan toekomen.

Eggers wil gewoon genieten van de reis en niet de hele tijd van hot naar her hossen. Palmers is naast actrice ook een bezorgde moeder en die moederrol sloopt haar meer op dan ze durft toe te geven. Spring-in-'t-veld Wildemeersch is óók moeder, maar daar moeten de anderen haar op wijzen. 'Denk toch na wat je doet, je hebt een kind', klinkt het terwijl Wildemeersch zich alweer in een avontuur met stelten en een berenpak stort.

Ineens wordt er voorgelezen uit Tsjechovs *Drie Zusters* en ontdek je hoe dit trio er op een slinkse en met fijne humor versierde manier in geslaagd zijn om inderdaad een actuele versie van dit repertoirestuk te brengen. Of beter verwoord: ze tonen hoe de apathie van de drie personages ook vandaag kan toeslaan. Niet zozeer omdat er amper wat te doen is, maar omdat er zovéél te doen is.

Gaandeweg ontstaan er frustraties tussen de drie, maar *Den beer heeft mij gezien* eindigt alsnog aandoenlijk, met een filmpje waarin de dames zich kostelijk amuseren op reis en, jawel, gewoon genieten. Eggers, Wildemeersch en Palmers hebben de landerige zussen in zichzelf overwonnen en maken zo een statement waarmee ze het publiek parmantig de zaal uitsturen: geniet, samen.